www.meseisg.com

T.C.YARGITAY 9. HUKUK DAİRESİ

E. 2004/5272

K. 2004/20002

T. 27.9.2004

• İŞÇİLERiN RIZASI DIŞINDA YAPILAN UYGULAMAYLA İŞYERİ ŞARTI OLUŞMAYACAĞI (İkramiye Alacağının Ödetilmesi Talebi - Mahkemece İkramiye Ödenmemesinin İşyeri Şartı Haline Geldiğinin Kabul Edilemeyeceği)

• İŞYERİ ŞARTI OLUŞMAMASI (İşçilerin Rızası Dışında Yapılan Uygulamalarla - İkramiye Alacağının Ödetilmesi Talebiyle Açılan Davada İkramiye Ödenmemesinin İşyeri Şartı Haline Geldiği Kabulünün Doğru Olmaması)

• İKRAMİYE ALACAĞI TALEBİ (Mahkemenin İkramiye Ödenmemesinin İşyeri Şartı Haline Geldiği Kabulünün Doğru Olmaması - Aynı Dönemde İşyerinde İkramiye Uygulaması Bulunduğunun Anlaşılması - İşçilerin Rızası Dışında Yapılan Uygulamayla İşyeri Şartı Oluşmayacağı)

4857/m.22

ÖZET : Davacı, ikramiye alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Aynı işverene karşı aynı işyerinde çalışan işçiler tarafından açılan davalar sonucu verilen ve dairemizce de onanarak kesinleşen karar muhteviyatlarından işyerinde Mart 2000 tarihine kadar ikramiye ödemesi mevcut olduğu ve Nisan 2000 tarihinde yayınlanan tanıtım broşüründe de işyerinde ikramiye uygulamasının mevcut olduğunun açıklandığı, buna rağmen davacıya dava konusu dönemlerle ilgili ikramiye ödemesi yapılmadığı anlaşılmaktadır. Mahkeme ikramiye ödenmemesinin işyeri uygulaması haline geldiği gerekçesiyle ikramiye alacak isteğini reddetmişse de, kesinleşen mahkeme kararlarında aynı döneme ilişkin ikramiye alacak istekleri kabul edildiği gibi işçilerin rızası dışında yapılan uygulamanın işyeri şartı haline geldiğini de kabul etmek mümkün değildir. Nitekim 4857 sayılı yeni İş Kanununun 22. maddesindeki düzenleme de bu yoldadır. Açıklanan bu nedenlerle davanın kabulü gerekir.

DAVA : Davacı, ikramiye alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Yerel mahkeme, davayı reddetmiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR : Dosya içeriğinden ve aynı işverene karşı aynı işyerinde çalışan işçiler tarafından açılan davalar sonucu verilen ve dairemizce de onanarak kesinleşen karar muhteviyatlarından işyerinde Mart 2000 tarihine kadar ikramiye ödemesi mevcut olduğu ve Nisan 2000 tarihinde yayınlanan tanıtım broşüründe de işyerinde ikramiye uygulamasının mevcut olduğunun açıklandığı, buna rağmen davacıya dava konusu dönemlerle ilgili ikramiye ödemesi yapılmadığı anlaşılmaktadır. Mahkeme ikramiye ödenmemesinin işyeri uygulaması haline geldiği gerekçesiyle ikramiye alacak isteğini reddetmişse de, kesinleşen mahkeme kararlarında aynı döneme ilişkin ikramiye alacak istekleri kabul edildiği gibi işçilerin rızası dışında yapılan uygulamanın işyeri şartı haline geldiğini de kabul etmek mümkün değildir. Nitekim 4857 sayılı yeni İş Kanununun 22. maddesindeki düzenleme de bu yoldadır.

Açıklanan bu nedenlerle davanın kabulü gerekirken yazılı şekilde reddi bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 27.9.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.